

מי יהיה איש השנה של העולם הזה? קוראים מציעים: מאיר כהנא. הוא ריתק את דעת-הקהל. עורר בעם יצרים של הרס והשמדה. וסופו שיגרם לשמר.

המיפלצת הזאת, שהיתה קבורה במשך שנים מתחת לפני השטח. פרצה השנה מתוך הבקבוק. אין ספק שהופעתה על הבימה הציונית היא האירוע החשוב ביותר (והמוסכן ביותר) שהתרחש בישראל בשנה זו.

לדעתי, יש להכתיר בתואר איש-השנה את אהרון אברהמז'יא, איש תמ"ל. ללא תימרונו לא היתה הכנסת מקדימה את הבחירות. ללא החלטתו הנחושה לא היתה קמה בישראל ממשלת אחדות. אלא ממשלה צרה בראשות שימעון פרס.

למרות שכוחה של מיפלגתו קוצץ בשני-שלישים, הוכיח העסקן הנמרץ הזה שהוא המוח הפוליטי המבריק ביותר בישראל.

דסנה בריל, ירושלים

יצחק שמיר הוא האיש. מזה 10 חודשים הוא מכהן כראש-ממשלה, כשהשיגו העיקרי הוא שמירת שלמות הליכוד. אלמלא אישיותו, היו מיפלגות הליכוד מתקוטטות. מתפוררות והשילי טון היה נשמט מירידה לחלוטין.

בתנאים קשים ביותר, כשהציונות תולה כממשלה שלו את האשמה בהסתבכות כלבנו ובפיגועי הכלכלה, הוא הצליח למנוע ניצחון חריש-שמעי של המערך בבחירות, ואף ניווט את העניינים כך, שהליכוד נשאר שותף מלא בממשלה.

יוסי ספיר, יפו

נייר יוצא ונייר בא

הייבוא מסק, אך היתרות יורדות. אז לאן, לעזאזל, נעלמים הדולארים? כל מי שיכול היה, קנה כבר מכשיר וידיאו. כל מי שהספיק, החליף את מכוניתו לחדשה. כל מי שמשכורתו מרשה לו, כבר ביקר הקיץ בחו"ל.

בניתיים פסק היבוא המטורף, אנשים שומרים על כספם (מה שעוד נותר ממנו) ליום סגריר — אך יתרות המ"ח ממשכות לרדת.

מה הפיתרון לתעלומה מוזרה זו? לאן נעלמים הדולארים? אין הסבר אחר לתופעה, אלא זה: הממשלה מגבירה את קצב רוצאת הדולארים מן הארץ, כדי לקנות בחו"ל נייר משובח. הנייר שעליו היא מרפסה את השקלים האינפלציוניים.

הסוכנות מכרה אותנו

הסוכנות מכרה את דירותיה ליעקב מרידור ושותפיו, ודיירי עיר-גנים בירושלים מקבלים צווי-פינוי.

אנו 50 ממשפחות ותיקי השכונה עיר גנים בירושלים. עלינו ארצה לפני 27 שנים, ובשנת 1960 איכלסו אותנו בדרות של 1/1 חדר, כשכר דירה ממלכתי, כפי שנהוג בחברות כגון עמינדר ופראזות. שילמנו פיקדון של 150 לירות בחתימת החוזה, ובמשך 24 שנים שילמנו שכר-דירה צמוד למדר המחיה, כשכל שנה מעלים מחדש את השכר, ריאלי וסביר. החתימו אותנו על חוזה עוד בנמל-התעופה, ואנשי-הסוכנות איכלסו אותנו בכתיב הנ"ל.

מסתבר, שהחווים שלנו לא מוגנים, ולא חל עלינו חוק הגנת הדייר. לא ידענו קרוא וכתוב. חתמנו כעיוורים וכמאמינים, שאכן נשלם שכירות לכל החיים, ושנהיה מוגנים וישאף אחד לא יוציאנו מביתנו. כך הוסבר לנו על-ידי אנשי הסוכנות: "זה הבית שלכם." אך המציאות סטרה לפנינו.

לפני שנה וחצי נדרשנו לשלם בחוזה החדש סכום של 5,500 שקל, כשהסכום האחרון ששלום היה 500 שקל. נדהמנו. שאלנו מדוע הסכום כה גבוה והגובה השיב לנו: "החברה נמכרה לידיים פרטיות."

הסוכנות החליטה להיפטר מנכסיה, מבלי לדאוג לנו. היה עליה לציין בעת המכירה ולהבטיח שאכן עליית שכר הדירה לא תעשה בצורה פרועה, ושאלנו שכונה שיקומית. אך מה היה איכפת לה? יש פה רווח, וטובת האורחים לא עמדה לנגד עיניה. הסוכנות מכרה אותנו לדירות-עם (רסקו).

דירות-עם כוללת משקיעים מחו"ל, יעקב מרידור ועוד חברות פרטיות, וכולם יחדיו חברו לעשות רווחים והון משכונה שיקומית, שכוללת אלמנים ואלמנות, חולי לב וסרטן.

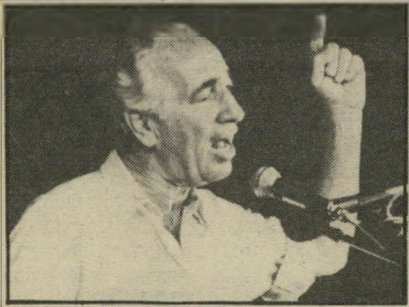
כעת קיבלו שלוש ממשפחות תביעה לצור פינוי, ויש להן מישפט באוקטובר. ריבקה שטיין, ירושלים (המשך בעמוד 4)

כתבת השער הקדמי:

ממשלת מע"ל

אין זו ממשלה של אחדות לאומית, אלא ממשלת מערר-ליכוד. בקיצור: מע"ל. היא תהיה משותקת בכל עניין חשוב, וכל חבריה יסחרו מאריאל שרון. כתבי העולם הזה עקבו אחרי ההצבעה במיפולגת העבודה, שבה הצליח שימעון פרס לחגוג סוף-סוף את נצחוננו האישי במרכז הליברלים, שם התי קוטטו כולם, כרגיל, ובמרכז מס"ם, שם אפילו הקשישים תמכו בפרישה מהמערך.

9 11 12 13

כתבת השער האחורי:

עליזה עזיקרי רוצה מזונות

16 שנים עברו מאז ילדה הזמרת עליזה עזיקרי בת לומר אריס סאן, 16 שנים עברו מאז התנכר הזמר לבתו ולאמה. אך רק היום, אזרה אומץ לפנות לבית-המישפט בתביעת מזונות.

40

הפתעות בוונציה

כתבת העולם הזה היתה בפסטיבל ונציה והיא מספרת מה התרחש מאחרי הקלעים של חבר-השופטים בפסטיבל — כל — כיצד זה הסרט הישראלי בפרס וכיצד עורר הסרט האיטלקי סקנדאל.

44

"הלבוב הוא הכוח!"

שלמה ניר (בתמונה), שחקן בסרט "מאחרי הסורגים" ובעצמו אסיר לשעבר, שישב 12 שנה, מספר בראיון מרגש, על השוד המזויין והנסיון לרצח שוטר, על יחסי אסירים יהודים וערבים בכלא ומכרז: "ככלא הכבוד הוא הכוח!"

31

גאותות הניידות

להפתעת הנוכחים והנאשם עצמו, הכריו השופט כי שימעון חרמון, הנאשם ברצח כרמלה בלאס, נמצא אשם והוא נידון למאסר-עולם. הניידות הכריו כי ילך ל... מאסר בראש מורם.

42

רחל המרחלת מדווחת: האהבה האיטלקית של שוש אלוני

רחל המרחלת מדווחת: חנה לסלאו ואביב גילעדי התחתנו — שוש אלוני (בתמונה) ביקרה באיטליה את דינו מניגין — ישראלה שטר קיבלה ממאהבה שעון ירוק — אנדה זימנר אושפזה בגלל דיאטה. תעלומת-השכוע: מדוע נעלמה אשת עסקן הכרוסל?

48

שריד ופליט

מדוע החליט יוסי שריד, דווקא עכשיו, לפרוש ממיפולגת העבודה, אחרי שמיהר להצדיק את הקמתה של ממשלת אחדות-לאומית, למה הוא מצפה מהשידוך עם ר"צ, ומה בעצם צפוי לו?

7

"לא אנסתי!"

בו"ו סידני (30), נתינית הנאשם באונס תיירת על שפת-הים, ניסה בכל כוחו לשכנע את השופטים ש"היא הסכימה לו". בנתניה, הסביר, "בחורות לא יורדות לים לשחות, אלא להיסחט!"

37

מאומץ וטוב לו

הניסיון הצליל: יפית ניניו, שאימצה את הילד העבריין המועד, הח-זירה אותו לחיים נורמליים, והוא מאושר בביתו החדש.

21

חתונה בעיירה

למרות גורש החשובים והמפורסמים, שבאו לעיירה בית-שאן, היתה חתונתם של זהבה ושימעון לוי, בנו של רויך לוי, חתונה צנועה. הקניידלך והפרוות מד חתונת בתו של אברהם שפירא לא היו שם. הרבה עליצות ועממיות — היו גם היו.

34

מי חתך את הכנים של יוסי שגיא?

אנחנו לא זוג הומי-סכסואלים, טוען ג'וליאנו מר, (בתמונה) ששותפו לדירה, יוסי שגיא, הותקף, לדבריו, בביתו באכזריות על-ידי בריונים שחתכו את פניו. גזל-יאנו, בן לאם יהודיה ואב ערבי מספר על חייו הרציניים בין שני הלאומים.

בלי לפשוט את העור

המעצבים בישראל מציעים שפע של ביגריי עור אופנתיים. מי שמחזירים אופנתיים אינם לפי כיסו, יכול ללמוד מליאת סידם, המעצבת והתופרת כי עצמה את בגדיה, בעיקר מעור.

28

המדורים הקבועים:

- 3 מיכתבים
4 קורא יקר
5 בלונים - שימעון פרס
6 תשקוף
7 במדינה
8 הנדון
9 עלי דסנה - חידון ליברלי
10 הווי
11 יומן אישי
12 אנשים
13 מזה הם אומרים - גבריאל מוקד
14 יצחק נט, חיים שיף, אורי
15
16